

la humanitat

Portantveu d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Fundador : Lluís COMPANYS

Nº 1. — 2º EPOCA.

PREU 2 Frs.

6 OCTUBRE 1944.

SALUTACIÓ

Reprenem avui, en la limitació que les circumstàncies imposen, la publicació d'aquell full periodístic que l'inoblidable Lluís Companys fundà anys enllà. Silenciosos durant un temps, perquè l'ignominios regim caigut ofegava tota veu, tornem a fer-la sentir tan aviat com França, terra tradicional de llibertat, acaba, amb els exèrcits aliats, de foragitar del seu territori el monstre totalitari i, en reprendre la seva història, torna a un regim d'opinió.

LA HUMANITAT : Quina força d'evocació tenen aqueixes paraules ! Quants records ens desperten ! Quin republicà català podrà haver-hi que en pronunciar-les en aquests moments de dolor i d'esperança no vibri tot el seu cos i no li tremolin les entranyes ? Com oblidar aquell full periodístic que cada dia feia llum orientadora a les masses liberals i catalanistes de la nostra terra ? I no veieu, en el fet de tornar a la vida, com el preanunci d'un demà proper en què, caiguda la cruel i inhumana dictadura franquista (car a hores d'ara encara s'emprerona a Espanya pel « delictes » de pensar) poguem sortir a la llum, no en el format petit que veieu, i sols de tant en tant, sinó amplament, cada dia, al cor de la Rambla, en els dies de resurrecció que auguren els actuals esdeveniments del món ?

Germans de Catalunya escampats per França i pel món sencer : Confiança ! Més que confiança : Seguretat ! Seguretat que aqueixos dolços somnis d'ara es faran carn viva, realitat esplendorosa, i aviat ! Quan un poble té una ànima iés, com la de l'home, indestructible i immortal. I que Catalunya en té, i ben viva i ben alta, prou que ho sabem, prou que ho pregona la seva història. Tornarem a ésser lliures, més lliures que abans, perquè els nostres drets, per imprescriptibles, poden sufocar-se, però no morir.

Però Catalans, i també vosaltres amics espanyols, compte ! Molt de compte en allò que diem, que fem que escrivim, que hi ha molts ulls que interessadament ens vigilen. N'hi ha sobretot, més enllà del Pirineu, desitjosos que cometem excessos i violències, de paraula i de fet, que si els cometéssim podríem perjudicar la sort de coses altes i sagrades. Hi ha molts ulls que ens observen, i que ens observaran encara més agudament, més enllà del gran mar, ulls de persones que sabem espiritualment al costat nostre, ulls de persones i de pobles que demà tindran quelcom de decisiu a dir sobre la sort de la nostra terra, pobles cultes, portant vens de la civilització, educats en el respecte a la llei i a l'home, que no concebeixen la vida més que en l'ordre democràtic, i per això mateix enemics de tot excés, de tota demagogia. Compte a perdre-ho tot.

LA HUMANITAT s'inclina amb un gran recolliment davant la llarga llista de caiguts per la Pàtria, en els camps de batalla i davant els escamots d'execució i els fa la premetença de posar tota la seva bona voluntat, tot el seu entusiasme i tot el seu esforç en la tasca de col·laborar pel bandejament dels opressors i per la restitució al poble de totes les seves institucions democràtiques. Saludem amb emoció als que romanen a les ergastules i als milions de catalans que dintre la Pàtria hi menen una vida de « llibertat condicional ». Als milers de refugiats foragitats pel triomf de Franco els diem : Salut, Lluïta i Esperança !

A les organitzacions i als Partits, a totes les Organitzacions i a tots els Partits que passaren amb nosaltres a l'exili, així com als seus portantveus periodístics, els donem, juntament amb el Salut ! de ritual la solemni promesa de col·laborar francament i entusiasta en l'obra comú d'enderrocament del sistema ignominios que entenalla els nostres pobles.

LA HUMANITAT rend un hommage chaleureux aux vaillantes F. F. I. et aux armées des Nations Unies, libératrices de la France et de l'Europe entière.

Elle signifie son sincère attachement, son respect, sa sympathie, au Gouvernement Provisoire de la République Française et à son Président, le Général de Gaulle; à M. Jacques Bounin, Commissaire de la République; à la Délégation Régionale d'Information et à toutes les autorités régionales et départementales; à tous les mouvements de la Résistance; à toutes les organisations politiques et syndicales; à la Presse Française.

Elle tient à manifester sa volonté de rester à l'écart de tout ce qui concerne la politique française.

LA RÉDACTION.

ELS NOSTRES PRESIDENTS

L'afusellament pel regim franquista de Lluís Companys President de la Generalitat de Catalunya, provocà la qüestió de la seva substitució. Aquesta fou resolta de la única manera possible, amb concordança a l'establert en l'article 44 de l'Estatut Interior. Atesa, doncs, aquesta circumstància el Sr. Josep Irla, President del nostre Parlament passà a ésser President de la Generalitat i la vacant de la Presidència del Parlament Català era proveïda, automàticament, pel Sr. Antoni Rovira i Virgili fins aleshores, Vice-President del mateix.

Les dues personalitats destaquen per damunt dels Partits llur tradició catalanista i republicana, pel seu ascendent sobre el poble el qual aprecia en ells amb llur noble trajectòria política la fé i la honradesa amb que sempre han actuat.

LA HUMANITAT saluda respectuosament als dos Presidents i els adreça el testimoni de la seva adhesió i confiança.